

BU ŐEHİRİN YAŞILARI

(Samsun'da Yaşlı Nüfus)

Prof. Dr. Cevdet YILMAZ

Nüfusumuzun hızla yaşlanmakta olduğu hususu artık en yüksek makam sahiplerinin bile dilinden düşürmediği bir gerçek. Hatırlayın eski Başbakanımız, mevcut Cumhurbaşkanımızın 3 çocuk politikasını dile getirmeye başladığı günlerde muhalefetin nasıl tepki verdiğini. Sonra ne oldu? Kamuoyunun dikkati bu hususa yöneldi ve konu ile ilgili bilimsel veriler peş peşe açıklandıkça bunun ne kadar gerçek olduğu ortaya çıktı. Önce muhalefetin meseleye bakış açısı değişmiş ve ardından Türkiye genelinde problemin ciddiyeti hususunda adeta toplumsal bir mutabakat oluşmuştur.

Evet konu çok ciddidir ve sadece ülkemizi değil, başta gelişmiş ülkeler olmak üzere, tüm dünyayı ilgilendirmektedir. Biz, yıllardır nüfusumuzun “genç” olduğunu dillendirip, meseleyi önemsemeyerek adeta kış uykusuna yatarken, Avrupa çoktan bu sorunla boğuşmaya başlamış, sayısız bilimsel çalışmalar eşliğinde bu problemle başa çıkabilmek için önemli kurumlar oluşturmuştur. Örneğin; yaşlılıkla ilgili ekonomik, sosyolojik, biyolojik, psikolojik vd. rahatsızlıklarla ilgili olarak “gerontoloji” bilimini, yine yaşlı kimselerin tıbbî ve sağlık sorunları ile ilgili olarak da “geriatri” bilim dalını geliştirmişler, bu sahalarda sayısız uzman yetiştirmişlerdir.

Şimdi sıra bizdedir. Çünkü, mevcut nüfus içinde yaşlı nüfus oranımız hızla artıyor, yani “nüfusumuz hızla yaşlanmaktadır”. Devlet, hükümet, üniversiteler, valilik, belediye, muhtarlık, sivil toplum... bu konuda neler yapmalı, toplum nasıl bilinçlendirilmeli, meselenin ciddiyetinin anlaşılması ve çözüm için “bugüne kadar ne yaptık, Şu an ne yapıyoruz, gelecekte ne yapmalıyız?”.

Önce birkaç tanımdan yola çıkarak konunun bilimsel açıdan önemine bir bakalım;

Yaşlı kimdir, yaşlılık nedir?

Ekonomik faaliyetlerin dışında kalan veya yeterince işgücüne katılamayan, (ortalama bir rakam verilecek olursa) 65 yaş üstü kadın ve erkek nüfustur. Emeklilik yaşı, vasi tayini gibi hususlar da yaşlı nüfusun alt sınırını oluŐturan diğer rakamlardır.

Yaşlanmanın tam olarak bir tanımını yapmak zordur. Yaşlılık; biyolojik, fizyolojik, duygusal ve fonksiyonel açıdan da farklılık arzeder. Bunlardan; *biyolojik yaşlılık*; yaŐlandıkça insan bedeninin yapı ve fonksiyonlarında meydana gelen değişimi, hücre kayıplarını ifade ederken, *fizyolojik yaşlılık*; vücuttaki biyolojik değişikliklere bağlı olarak ortaya çıkan kişisel ve davranışsal değişiklikleri; *psikolojik yaşlılık* kişinin kendisini yaşlı hissetmesi ve bunu kabullenmesini; *sosyal yaşlılık* kişinin çalışma ve sosyal hayatında gücünün ve yeteneğinin azalarak kaybolmasını ifade eder.

Kısaca yaşlılık; beden gücünün azalarak giderek başkalarına bağımlı hale gelme sürecidir. Başka bir ifade ile kişinin zamanla çevreye karşı uyum kabiliyetini kaybetmesi, vücudun iç ve dış etkenler arasında denge sağlama potansiyelinin azalması ve ölüm ihtimalinin giderek yükselmesi gibi her canlıda görülen evrensel bir süreçtir.

Nüfusta yaşlanma nedir?

Mevcut nüfus içinde 65 yaş üstü nüfusun miktar ve oran olarak artmasıdır.

Türkiye’de ne kadar yaşlı nüfus var?

Türkiye İstatistik Kurumu’nun 2014 yıl sonu verilerine göre Türkiye toplam nüfusu 77.695.904 kişidir. Bu nüfusun % 24,3’ü 0-14 yaş arası, % 67,8’i 15-64 yaş arası, % 8’i ise 65 yaş ve üzeri nüfustur. Rakam olarak halihazırda Türkiye nüfusunun 6,2 milyonu 65 yaş üzeri yaşlı nüfustan oluşmaktadır. 2014 yıl sonu verilerine göre toplam il nüfusu içinde % 17,6 ile Sinop Türkiye’de en fazla yaşlı nüfusa sahip il iken, bunu Kastamonu ve Çankırı izlemekte; yaşlı nüfusun en az olduğu illerin başında ise % 2,9 ile Hakkari gelmekte, bu ili Şırnak ve Van izlemektedir.

Gelecekte yaşlı nüfus ne kadar olacak?

Yapılan tahminlere göre gelecek 50-60 yıl içinde (bugün % 8 olan) yaşlı nüfus oranı (yine bugün % 24 olan) genç nüfus oranını geçecektir. Bir ülkenin nüfusunun kendini yenilemesi için doğurganlık hızının en az 2,1 olması gerekirken Türkiye’de bu oran (TÜİK’in tahminlerine göre) 2050 yıllarında 1,6’ya düşeceğinden, aradan geçen süre içinde çocuk yaş grubu, yaşlı nüfus grubunun gerisinde kalacaktır. Netice olarak, bugün % 8 olan yaşlı nüfus oranı 2023’te % 10’u, 2050’de % 20’yi ve 2075’te de % 27’yi geçecektir. Bir diğer ifadeyle 2075 yılında Türkiye nüfusu yaklaşık 90 milyon olacak, bu rakamın 13 milyonu çocuk (15 yaş altı nüfus); 24,7 milyonu ise yaşlı (65 yaş üstü) nüfus olacaktır.

Diğer yandan; dünya genelinde kabul görmüş bir hesaba göre, toplam nüfusları içinde 65 yaş üzeri nüfusu;

- % 4’den az olan ülkeler *genç nüfuslu ülkeler*,
- % 4-7 arası olanlar *orta yaşlı (erişkin/olgun) nüfuslu ülkeler*,
- % 7-10 arası olanlar *yaşlı nüfuslu ülkeler*,
- % 10’un üzerinde olan ülkeler ise *çok yaşlı nüfusa sahip ülkelerdir*.

Türkiye bu durumda yaşlı nüfusa sahip ülkeler grubuna girmiş bulunmaktadır. % 20’ye yakın oranlarla Almanya, İtalya, Yunanistan gibi ülkeler ise *çok yaşlı nüfusa sahip ülkeler* arasında başta gelenlerdir.

Yaşlılık çeşitleri

Bireyin, genel emeklilik yaşı olan 65 yaş sonrası, sosyal güvenceden faydalanmaya başladığı dönem olup, sosyal ve ekonomik açıdan;

- 65-74 yaş arası dönem *genç yaşlılık*,
- 75-84 arası dönem *yaşlılık*,
- 85 yaş üstü dönem *ileri yaşlılık* dönemi olarak kabul edilir.

85 yaş üstü nüfus gerçekten güçsüz ve zayıf kaldıkları için kendilerinden birşey beklemek adeta imkansızdır. 75-84 yaş arası nüfus ise kendilerini, yine ülkemiz şartlarında, “ununu elemiş, eleğini asmış” olarak görmekte, bunlardan da ekonomik ve sosyal olarak yararlanmak pek mümkün değildir. Her iki grupta da güçsüzlük ve hastalık ortak sorundur.

Yaşlılık hastalıkları

Yaşlılık bireylerin fiziksel açıdan hareket kaybına uğradığı, yetenek ve iş yapma becerilerinin giderek azalıp, çevresine muhtaç hale gelmesiyle sonuçlanan bir süreçtir. Yaşam süresi uzadıkça alzheimer, felç, bunama, kanser, uykusuzluk, mental zayıflık, kazalar, solunum sistemi rahatsızlıkları artmakta, iskelet zayıflamakta, görsel ve işitsel duyu kayıpları yaşanmaktadır. Diğer yandan sosyal hayatta da değişimler olmakta, ev içi ve dışı hareketler kısıtlanmakta, sosyal çevre daralmakta, eş kaybı, gelir kaybı, sosyal statü kaybı yaşamakta, işe yaramama duygusu başlamakta, tuvalete gitme, banyo yapma zorlaşmakta, yeme içme güçlüğü, giyinme, kendi ilacını takip, kendi hesabını yönetme zorlaşmakta, kısaca kendi bireysel ihtiyaçlarını karşılayamaz hale gelmektedir. Bütün bunlar kişinin destek alma ihtiyacını doğurmaktadır, bu destek ya aileden, ya da devlet veya özel sektörün geliştirdiği kurum, kuruluş ve sosyal hizmet çalışanları gibi uzmanlardan karşılanmaktadır.

Diğer yandan yaşlı nüfusun barınma şartlarıyla ilgili olarak da çok sayıda sorun vardır. Bu problemlerin başında çekidek aileye geçiş, göçlerle birlikte ortaya çıkan yalnızlık, bakım ve bakıcı sorunları, aile yanı mı-huzurevi mi, maddî imkanlar-özel bakımevleri ilişkisi, devletin bu konuya verdiği önem ve katkının derecesi, yaşlı bakımı ve hizmetleri hususlarında yeterli altyapının sağlanması, bu alanda yeterli uzman bulundurulması, bunların yetiştirilmesi, yeterli eğitim kurumlarının açılması vb. hususlar her biri ayrı ayrı üzerinde durulması gereken konulardır.

Türkiye'nin en temel sorunlarından biri; genç yaşlılar

Bugün Türkiye'nin en önemli sorunlarından biri genç emekliler ve bunların zaman içinde dahil oldukları “genç yaşlılık” evresinde ne yaptıkları (ya da ne yapamadıkları) hususudur.

Gerek 65 yaş öncesi *erken emekli olanlar*, gerekse 65-74 yaş arası *genç yaşlılar*, (her iki grup birlikte düşünüldüğünde), yaklaşık 50'li yaşlardan 70'li yaşlara kadar ortalama 20 yıllık sürenin nasıl, nerede ve hangi şartlarda geçirildiği/geçirileceği, kısaca bu yaş grubu insanlarımızın hayatlarının bu döneminde aktif mi pasif mi oldukları, yaşlı nüfus probleminin cevap bekleyen en can alıcı sorusudur.

Nasıl bir yaşlılık, aktif mi pasif mi?

Batı ülkeleri ile karşılaştırıldığında Türkiye'deki genç yaşlılar adeta dünyadan elini eteğini çekerken ve bu şekilde de onlarca yılı boş geçirirken, Batı'da ise başta sivil toplum kuruluşları, hobi kulüpleri, bireysel işler, turizm yoluyla ülke içi ve dışı seyahatler vb. etkinliklerle bu yılları gayet dinç ve sağlıklı olarak geçirdikleri görüyoruz.

Türkiye'deki bu hareketsizlik daha ileriki yaşlarda kronik hastalıklar ve uzun yıllar bakıma muhtaç bir nüfus kitlesinin ortaya çıkmasını sağlarken, yine Batı ülkelerinde daha önceden alınan tedbirler ve yaratılan bilinç sayesinde bu dönem devlet ve sigorta şirketleri üzerine daha az yük ve masraf getirmektedir.

Aktif yaşlanma

Gençliğinde kendine bakan, sağlığına dikkat eden ve koruyan, gerekli yatırımları ve tasarrufları yapan kişiler yaşlılık dönemlerinde de sağlıklı ve aktif olmak isteyeceklerinden özgüvenleri olan mutlu bireyler olarak kabul edilir. Fakat ülkemizdeki istihdam imkanlarının azlığı ve sosyal güvenlikteki yetersizlik bireylerin ileri yaşlar için kendilerini garanti altına alma istek ve beklentilerini karşılamaktan uzaktır. Bu durum ileri yaşlarda bağımlı nüfus miktarını arttırmaktadır. Bugün Samsun'da 100 çalışanın bakmak zorunda olduğu yaşlı sayısı (yaşlı bağımlılık oranı) 2014 yılı itibarıyla 12 kişiyken, bu rakamın 2023'te 15 kişi olması beklenmektedir.

Diğer yandan, 65 yaş itibarıyla yaşlılar için beklenen yaşam süresi yaklaşık + 12 yıldır. Halihazırda yaşlılar içinde işgücüne katılım oranı % 11,5 olup, bunun % 74'ü tarım kesimindedir. Şehir merkezlerindeki yaşlıların cami avluları, kahvehane köşeleri ve lokallerdeki üretkenlikten uzak pasif yaşantıları üzüntü verici bir durumdur.

Samsun'da durum nedir?

TÜİK'in 2014 yıl sonu verilerine göre¹ Samsun'da yaşlılıkla ilgili istatistikî göstergeler aşağıdaki gibidir;

1. Samsun'da yaş grubuna göre yaşlı nüfus (2014 yılı)

Yaşlı nüfus toplamı	65-69	70-74	75-79	80-84	85 +
128.576	45.528	33.465	21.948	18.655	8.980

2. Samsun'da en yaşlı nüfusun toplam nüfus içindeki oranı (2014 yılı)

Toplam yaşlı nüfus (65 +)	En yaşlı nüfus (80 +)	En yaşlı nüfusun toplam yaşlı nüfus içindeki oranı (%)
128.576	27.635	21,5

3. Samsun'da cinsiyete göre en az bir engeli olan yaşlı nüfus (2011 yılı)

Toplam yaşlı nüfus	En az bir engeli olan yaşlı nüfus	En az bir engeli olan yaşlı nüfusun toplam nüfus içindeki oranı (%)		
		Toplam	Erkek	Kadın
114.000	46.000	40,2	33,5	45,5

4. Samsun'da yaş grubuna göre yaşlı ölümleri (2013 yılı)

Toplam	65-69	70-74	75-79	80-84	85+
5.170	670	942	1.018	1.477	1.063

¹ TÜİK, İstatistiklerle Yaşlılar 2014, TÜİK Yay. No: 4365, Ankara.

5. Samsun'da cinsiyete göre yaşlı nüfus (2014 yılı)

Toplam nüfus	Yaşlı nüfus	Toplam nüfus içindeki % oranı	Erkek %	Kadın %
1.269.989	128.000	10,1	8,9	11,3

Rakamlardan da anlaşıldığı gibi Samsun nüfusunun yaklaşık % 10'u 65 yaş üstü olup, yapılan projeksiyonlara göre önümüzdeki yıllarda bu oran daha da artacaktır. Şu an çok fark edilmese de bir müddet sonra yaşlı nüfus cadde, sokak ve parklarda daha da görünür hale gelecektir. Bu nüfusun mümkün olan en uzun süre aktif olarak hayatlarını sürdürmeleri ülkemiz için hayati öneme sahiptir. Fakat halihazır duruma bakıldığında kamuoyu tarafından bu problemin öneminin yeterince anlaşıldığını söylemek oldukça güçtür. Hatta bu sorun görmezden geliniyor desek yeridir.

Sürdürülebilir aktif yaşlanma için ne yapılmalıdır?

65 yaş üstü nüfusun Sosyal Güvenlik üzerine fazla yük getirmeden uzun yıllar hayatini sürdürmesi bazı şartlara bağlıdır. Bir kısmı aşağıda verilen bu hususlara dikkat edildiğinde Türkiye'nin gelecek yıllarda bu problemle daha kolay baş edebileceğini düşünüyoruz. Bunlar özetle;

-Yaşlılığın bir hastalık olmadığı, doğal bir süreç olduğu, sağlıklı yaşlanmanın herkesin hakkı olduğu ve bir ölçüde de bunu ancak kendisiyle barışık olanların yapabileceği unutulmamalıdır.

-Yaşlılıktaki sağlık problemlerinin temelinde çevresel faktörler vardır. Bunların bir kısmı kişilerin kendilerine özen gösterdiğinde önlenbilir vakalardır.

-Yaşlılık problemlerinin çözümünde; sağlığı geliştirici, koruyucu, tedavi ve rehabilite edici hizmetler birarada servis edilmelidir.

-Yaşlılık bazen uzun bir süreç olabilir. Bu sürenin sağlıklı ve engelsiz geçirilmesi için her türlü tedbir alınmalıdır.

-Özürlülük hali yaşlılık problemlerinin en büyüğüdür. Bundan uzak durmak ve kaçınmak için her türlü tedbir alınmalı, başa geldiğinde de geri kalan hayatın daha sancısız idamesi için gereken tedbirler daha önceden alınmalıdır.

-Yaşlılık problemlerinin büyük kısmının temelinde herhangi bir nedenle engelli olma durumu vardır. Kalp, şeker, tansiyon vb. kronik hastalıklar ile kısmi felç vb. Dejeneratif hastalıkların önlenmesi, geciktirilmesi veya hafif atlatılabilmesi için; dengeli ve yeterli beslenme, sigara ve alkolden uzak durma, stresten uzaklaşma ve bol kültür-fizik hareketlerine ihtiyaç duyulmakta, zamanında ve doğru aşularla bağışıklık sisteminin güçlendirilmesi gerekmektedir.

-İnsanlar yaşlandıklarında kimseye bağımlı olmadan ve üretken olarak yaşamlarını sürdürebilmeleri için "yaşlı dostu" tedbirler alınmalıdır. Örneğin; çevre, trafik ve ulaşım yaşlılar da dikkate alınarak düzenlenmeli, yaşlılara yönelik sosyal hizmetlerin kalitesi arttırılmalı, kurum ve kuruluşlar "yaşlı dostu" anlayışla yeniden yapılandırılmalıdır.

-Yaşlılık hiç kimsenin kendisini işe yaramaz kabul ettiği yıllar olarak algılanmamalıdır. Bu düşünceye sahip kişilerin bundan kurtulmalarının en iyi yolunun onların hoşlarına gidecek işler yapmalarını sağlamaları ve üretken olduklarına inandırılmalarıdır.

-Yaşlılık konusunda çocuklar ve gençler de bilinçlendirilmelidir.

-Çalışan ve üreten bireylerin hayattan zevk almalarının daha kolay olduğu, hayat kalitelerinin daha iyi olacağı vurgulanmalıdır.

-Yaşlılıkta mutlaka yaşam kalitesi arttırılmalı; yaşlıların sağlığını koruyucu ve geliştirici davranışlar kazanmaları sağlanmalı, toplumla uyum içinde olmaları teşvik edilmeli, yaşlılar için hayatın uzunluğu değil kalitesinin önemli olduğu onlara benimsetilmelidir.

-Ömür uzadıkça yaşlılık kavramına daha farklı bakmamız gerekecektir. Çünkü yaş ilerledikçe Sosyal Güvenlik maliyeti artmaktadır. Gelişmiş ülkelerde emeklilik yaşı 65, ortalama yaşam süresi 78-80 olduğunda emekli maaşı ile geçim süresi 12-15 yıl olurken, Türkiye gibi ülkelerde ortalama emeklilik yaşı 50, ortalama yaşam süresi de 75 olduğunda emekli aylığı ile geçim süresi 25 yılı bulmaktadır.

-Özetlemek gerekirse, yaşlıların aktif ve sağlıklı bir hayat sürdürmeleri için her türlü sosyal, kültürel ve çevresel altyapı ivedilikle gerçekleştirilmelidir.

Sonuç

Gelişmiş ülkelerle birlikte ülkemizde görülen süreç Samsun'da da yaşanmaktadır. İlin tamamı Büyükşehir Belediyesi kapsama alanına girdiğinden Samsun ilinde kırsal ve kentsel yaşlılık birlikte ele alınmalıdır. Büyükşehir Belediyesi'nin il merkezinde gerçekleştirdiği Huzurevi işletmesi ile Kültür ve Sosyal İşler Daire Başkanlığı bünyesinde yürüttüğü "evde yaşlı bakım hizmetleri"ne ihtiyaç, yukarıdaki rakamlar dikkatle okunduğunda, gelecek yıllarda kat kat artacaktır. Gerek devletin, gerekse tek tek bireylerin bu sorunların üstesinden gelmesi kolay olmayacak, özellikle Sosyal Güvenlik sistemi bu yükü kolay kolay kaldıramayacaktır.

Bunun için çok yaşlı dönem hariç, özellikle 50'li yaşlardan itibaren 70'li yaşların ortalarına kadar nüfusun aktif tutulması, yani aktif yaşlanma teşvik edilmeli, bunun için ne tedbir gerekiyorsa o alınmalıdır. Gerek il ve ilçe merkezlerinde gerekse kasaba ve köylerde özellikle 40'lı yaşlardan itibaren kişiler sağlıklı bir yaşlılık için bilinçlendirilmeli, toplum nazarında büyük rağbet gören "atın ölümü arpadan olsun" zihniyeti ile sağlığı önemsemeyen ve gelecek yılları mutlu ve huzurlu geçirme özlemi duymayan vatandaşların bu husus ile ilgili olarak özellikle bilinçlendirilmesi gereği asla ihmal edilmemelidir.

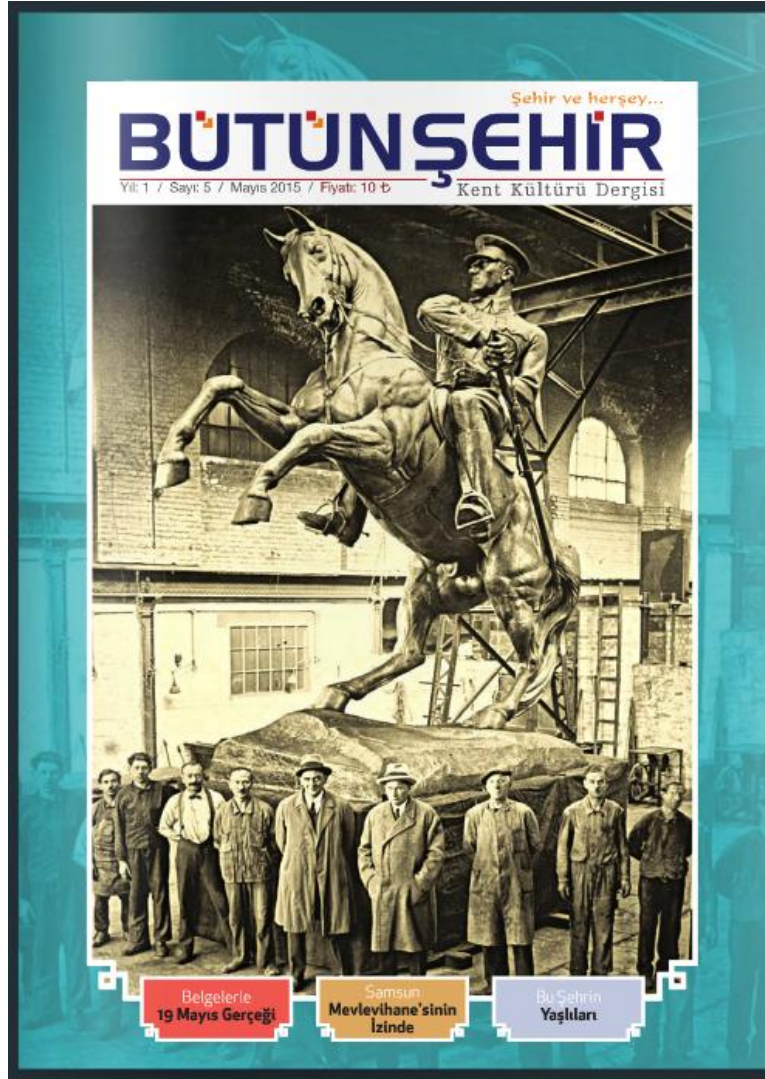
Kamu ve özel kurumlar yaptıkları yatırımlarda yaşlıların ihtiyaçlarını göz önünde bulundurmalı, aktif nüfusun mümkün olduğunca daha geç yaşlara uzatılması için çaba sarfetmelidir. Şayet bu başarılabilirse yakın gelecekte toplam nüfus içinde % 20'leri bulması beklenen yaşlı nüfus sorunu ile daha kolay baş edilebilir düşüncesindeyiz. Fakat o günler gelmeden bugünden gerekli tedbirlerin alınması en doğru yoldur.

Şu da unutulmamalıdır ki; ailesi yanında veya kendi evinde yaşlı olmak ideal ve en güvenilir yoldur. Çünkü yaşlılar açısından bakıldığında kendi evi ya da ailesinin yanı; geçmişi ve hatıralarıyla

içinde kendisini güvende hissettiği bir yuva olurken, hatta bu hususta dinimizin de emirleri varken; huzurevi ya da bakımevi kendisinin hakim olmadığı, çevresi tarafından kontrol edilen, ilk kez karşılaştığı ve başka kültür ve geçmişe ait insanlarla beraber yaşamak zorunda olduğu yerdir.

Fakat toplum hızla değişmekte, ataerkil ailenin yerini çekirdek aile almakta, meskenler giderek küçülerek bireysel yaşam öne çıkmaktadır. Bu durumda yalnız kalan yaşlılar için; kurum, kuruluş ve bakıcı yanında yaşlanma profesyonel bilgi ve tecrübe gerektiren bir husus olarak karşımıza çıkmaktadır. Toplum içinde yaşlılar giderek yalnız kalmakta, sosyal hizmetler bünyesindeki kurum ve kuruluşlara ihtiyaç her geçen gün artmaktadır. Bu kurumların çoğalması ise bu sektörde yetişmiş uzman elemanlara talep yaratmakta, üniversite ve meslek okulları bünyelerinde “yaşlı bakım hizmetleri” gibi yeni meslek alanlarına olan ihtiyacı öne çıkarmaktadır.

Diğer yandan, aile içindeki yaşlı nüfus dededen toruna kültür aktarımı, karşılıksız ve içten sevgi paylaşımı gibi biyolojik ve sosyo kültürel etkileşimi sağlarken, huzurevi ve bakımevi gibi kurumların bu tür bir etkileşimi sağlamaktan uzak olduğu da unutulmamalıdır.

Sayfa 82-87 arası

BU ŞEHRİN YAŞILARI Samsun'da Yaşlı Nüfus

Prof. Dr. Cevdet YILMAZ

Evet konu çok ciddidir ve sadece ülkemizi değil, başta gelişmiş ülkeler olmak üzere, tüm dünyayı ilgilendirmektedir.

Nüfusumuzun hızla yaşlanmakta olduğu hususu artık en yüksek makam sahiplerinin bile dindince düşünmediği bir gerçek. Hatırlayın eski Başbakanımız, mevcut Cumhurbaşkanı'nın 3 çocuk potansiyeliyle geçirmeye başladığı günlerde muhalefetin nasıl tepisi verdiğini. Sonra ne oldu? Kamununun dikkati bu hususa yönelmedi ve konu ile ilgili bilimsel veriler peşe peşe açıkladıkça bunun ne kadar gerçek olduğu ortaya çıktı. Önce muhalefetin meseleye bakış açısı değişmiş ve ardından Türkiye genelinde problem ciddiye alındı. hususunda adeta toplum sal bir durum bakanlığı oluştu.

Evet konu çok ciddidir ve sadece ülkemizi değil, başta gelişmiş ülkeler olmak üzere, tüm dünyayı ilgilendirmektedir. Biz, yıllardır nüfusumuzun "genç" olduğunu düşünürken, mesleki önemsenmeyecek adeta bir yıkımına yaklaşıyoruz. Ancak çoktan bu sorunu boğuşmaya başlamış, sayısız bilimsel çalışmalar eşliğinde bu probleme başa çıkabilmek için önemli kurumlar oluşturulmuştur. Örneğin yaşlılara ilgili ekonomik, sosyal, tıbbi, psikolojik ve rehabilitasyonla ilgili olarak "gerontoloji" bilimini, yine yaşlı kimselerin tıbbi ve sağlık sorunlarına ile ilgili olarak da "geriatri" bilim

dalını geliştirmişler, bu sahalarda sayısız uzman yetiştirmişlerdir. Şimdi sıra bizdedir. Çünkü, mevcut nüfus içinde yaşlı nüfus oranımız hızla artıyor yani "nüfusumuz hala "yaşlanmaktadır". Devlet, hükümet, üniversiteler, valilik, belediye, muhtarlık, sivil toplum, bu konuda neler yapmak, toplum nasıl bilgilendirilmeli, meselelerin ciddiyetinin anlaşılması ve çözüm için "bugüne kadar ne yaptık, şu an ne yapıyoruz, gelecekte ne yapmalıyız?"

Önce birkaç tanıdımın yola çıkarak, konunun bilimsel açıdan önemine bir bakalım; **Yaşlı kimdir, yaşlılık nedir?** Ekonomik faaliyetlerin dışında kalan veya yetenece işgücüne katılmayan (tatilama bir ekâm verilecek olursa) 65 yaş üstü kadın ve erkek nüfustur. Emeklilik yaşı vasi tayin gibi hususlar da yaşlı nüfusun alt sınıma dışlanan diğer kategorilerdir.

Yaşlanmanın tam olarak bir tanımını yapmak zordur. Yaşlılık; biyolojik, fizyolojik, duygusal ve fonksiyonel açıdan da farklılık arzeder. Bunlardan; biyolojik yaşlılık, yaşlanarak insan bedeni için ve fonksiyonel anlamda meydana gelen değişimi, birey kavramını ifade ederken, fizyolojik yaşlılık; vücudtaki biyolojik değişikliklere bağlı olarak ortaya çıkan kişisel ve davranışsal değişiklikleri; psikolojik yaşlılık kişinin kendisini yaşlı hissetmesi ve bunu kabullenmesi sosyal yaşlılık kişinin çalışma ve sosyal hayatında gücünün ve yeteneğinin azalarak kaybolmasını ifade eder.

Kısaca yaşlılık; beden gücünün azalarak giderek başkalaşma biçimli hale gelme sürecidir. Başka bir ifade ile kişinin zamanla çevreye karşı uyum kabiliyetini kaybetmesi, vücudun iç ve dış etkiler arasında denge sağlama potansiyelinin azalması ve ölüm ihtimalinin giderek yükselmesi gibi her canlıda görülen evrensel bir süreçtir.

Nüfusta yaşlanma nedir? Mevcut nüfus içinde 65 yaş üstü nüfusun miktarı ve oran olarak artmasıdır.

Türkiye'de ne kadar yaşlı nüfus var? Türkiye İstatistik Kurumu'nun 2014 yıl sonu verilerine göre Türkiye toplam nüfusu 77.895.904 kişidir. Bu nüfusun % 24,30 0-14 yaş arası, % 67,81 15-64 yaş arası, % 81 ise 65 yaş ve üzeri nüfustur.

Rakam olarak halk arasında Türkiye nüfusunun 6,2 milyonu 65 yaş üzeri yaşlı nüfusa ulaştığı belirtilmektedir. 2014 yıl sonu verilerine göre toplam 11 nüfus içinde % 17,8 ile Sinop Türkiye'de en yaşlı nüfusa sahip ilken, bunu Kastamonu ve Çankırı izlemektedir; yaşlı nüfusun en az olduğu illerin başında ise % 2,9 ile Hakkâri gelmektedir. Bu il şunak ve Van izlemektedir.

Gelecekte yaşlı nüfus ne kadar olacak? Yapılan tahminlere göre gelecek 50-60 yıl içinde (bugün % 9 oran) yaşlı nüfus oranı yine bugün (% 24 olan) genç nüfus oranını geçecektir. Bir ülkenin nüfusunun kendini yenilemesi için doğurganlık gücünün ve yeteneğinin azalarak kaybolmasını ifade eder.

Kısaca yaşlılık; beden gücünün azalarak giderek başkalaşma biçimli hale gelme sürecidir. Başka bir ifade ile kişinin zamanla çevreye karşı uyum kabiliyetini kaybetmesi, vücudun iç ve dış etkiler arasında denge sağlama potansiyelinin azalması ve ölüm ihtimalinin giderek yükselmesi gibi her canlıda görülen evrensel bir süreçtir.

Yaşlılık kavramı, toplumun yaşlı nüfusuna sahip olma oranına göre değişir. Her k. kavramı da toplumun sosyokültürel yapısına göre değişir. Yaşlılık kavramı, toplumun yaşlı nüfusuna sahip olma oranına göre değişir. Her k. kavramı da toplumun sosyokültürel yapısına göre değişir. Yaşlılık kavramı, toplumun yaşlı nüfusuna sahip olma oranına göre değişir. Her k. kavramı da toplumun sosyokültürel yapısına göre değişir.

Yaşlılık kavramı, toplumun yaşlı nüfusuna sahip olma oranına göre değişir. Her k. kavramı da toplumun sosyokültürel yapısına göre değişir. Yaşlılık kavramı, toplumun yaşlı nüfusuna sahip olma oranına göre değişir. Her k. kavramı da toplumun sosyokültürel yapısına göre değişir.

Yaşlılık kavramı, toplumun yaşlı nüfusuna sahip olma oranına göre değişir. Her k. kavramı da toplumun sosyokültürel yapısına göre değişir. Yaşlılık kavramı, toplumun yaşlı nüfusuna sahip olma oranına göre değişir. Her k. kavramı da toplumun sosyokültürel yapısına göre değişir.

Yaşlılık kavramı, toplumun yaşlı nüfusuna sahip olma oranına göre değişir. Her k. kavramı da toplumun sosyokültürel yapısına göre değişir. Yaşlılık kavramı, toplumun yaşlı nüfusuna sahip olma oranına göre değişir. Her k. kavramı da toplumun sosyokültürel yapısına göre değişir.

Yaşlılık kavramı, toplumun yaşlı nüfusuna sahip olma oranına göre değişir. Her k. kavramı da toplumun sosyokültürel yapısına göre değişir. Yaşlılık kavramı, toplumun yaşlı nüfusuna sahip olma oranına göre değişir. Her k. kavramı da toplumun sosyokültürel yapısına göre değişir.

